ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ

Τοῦ κ. ΑΘ. Σ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου, Ἱεροκήρυκος.

Εἴκοσι δύο χρόνια! Πότε ἐπέρασαν! Αἱ σειρῆνες ἀπὸ τὰς σχέ γας τῶν ὑψηλοτέρων οἰκοδομῶν μετέδιδον μὲ τὸν ἀνατριχιαστικὸν κρωγμόν των εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν μεγαλουπόλεων τὸ ἄγγελμα τῆς ἐχθρικῆς εἰσβολῆς καὶ ἐκαλοῦσαν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν νὰ συσπειρωθῆ. Νὰ ἀγωνισθῆ καὶ πάλιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Νὰ γράψῃ νέας σελίδας ἡρωισμοῦ. Νὰ ἐξορμήσῃ καὶ πάλιν διὰ θυσιῶν πρὸς τὴν νίκην.

♣

Ὁ θεῖος Ἰδρυτὴς τῆς ἀηττήτου καὶ αἰωνίας βασιλείας ποὺ λέγεται Χριστιανικὴ Ἐκκλησία, τὸ ἐκήρυξε καὶ τὸ πραγματοποίησεν ὁ ἴδιος. «Ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ πολὺν καρπὸν φέρει». Δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ περιγράψῃ αὐτὸ ποὺ γίνεται, αὐτὸ ποὺ ὅλοι τὸ γνωρίζουν μεγάλοι καὶ μικροί, ὅτι διὰ νὰ πληνυνθῆ, διὰ νὰ θρέψῃ καὶ χορτάσῃ, διὰ νὰ γίνῃ χρήσιμος εἰς τοὺς ἀνθρώπους πρέπει νὰ ἀποθάνῃ. Πρέπει νὰ σπαρῆ, νὰ διαλυθῆ, διὰ νὰ ἀναστηθῆ εἰς νέαν ζωήν, πλουσιωτέραν, ἀκμαιοτέραν. Μὲ τὸ λίαν ζωηρὸν καὶ παραστατικὸν αὐτὸ παράδειγμα ὁ ἐνανθρωπήσας Θεὸς ἐδίδασκε τοὺς πιστούς του, ὅτι ὁ δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν νίκην καὶ τὴν δόξαν ξεκινᾶ ἀπὸ τὸν σταθμὸν ποὺ ἔχει τὴν ἐπιγραφήν: ΘΥΣΙΑ. Χωρὶς ἀγῶνας, χωρὶς προσπαθείας, χωρὶς θυσίας ἡ νίκη δὲν κερδίζεται. Ἡ δόξα δὲν ἔρχεται. Ὁ θρίαμβος δὲν πραγματοποιεῖται.

Πρῶτος αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Σωτὴρ καὶ Λυτρωτὴς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὑπέβαλεν ἑκουσίως τὸν ἑαυτόν του εἰς τὸν νόμον τοῦτον τῆς θυσίας, τῆς νικηφόρου, τῆς παραγωγῆς, τῆς ἀποτελεσματικῆς θυσίας.

Ποῖον συγκινητικὸν παράδειγμα αὐτοθυσίας χάριν τῶν ἄλλων, χάριν ἡμῶν, χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου! Θέλω καὶ θυσιάζομαι. Προσφέρω μὲ χαρὰν τὴν ζωήν μου διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου.

Ὁ νόμος τῆς θυσίας καθιερώθη πλέον μὲ τὸν ἱερώτερον καὶ ἐπισημότερον τρόπον. Τὸν καθαγίασεν ὁ θάνατος καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Θεανθρώπου.

Ἰδοὺ καὶ ἡ Ἐκκλησία τὸ πνευματικὸν σῶμα τοῦ οὐρανίου βασιλέως, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Τὸν νόμον τῆς θυσίας ἐδιδάχθη καὶ ἐφήρμοσεν ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἱδρύσεώς της. Οἱ θεμέλιοι αὐτῆς, οἱ «Ἀπόστολοι τοῦ Ἀρνίου», ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου μιμοῦνται τὸν Ἀρχηγόν των καὶ τὸν ἀκολουθοῦν πιστὰ εἰς τὸν δρόμον τῆς θυσίας. Σφάζονται, λιθοβολοῦνται, σταυρώνονται. Ἀλλὰ τί μὲ αὐτό; Ἡ καρποφορία ὁλονὲν αὐξάνει. Ὁ σταυρὸς τῆς θυσίας ἔχει γίνει πηγὴ δυνάμεως, μέσον νίκης καὶ δόξης καὶ θριάμβου.

♣

«Ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ πολὺν καρπὸν φέρει».

Τὸν νόμον αὐτὸν τῆς θυσίας ἡ ἡρωικὴ πατρίς μας, ἡ χριστιανικὴ Ἑλλὰς τὸν ἐνεκολπώθη, τὸν ἔζησε, καὶ δι' αὐτοῦ ἐδοξάσθη. Πάντοτε διὰ τῆς θυσίας ἐβάδισεν πρὸς τὴν νίκην. Δὲν χρειάζεται νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ παρελθὸν, εἰς τὸν Μαραθῶνα καὶ τὰς Θερμοπύλας καὶ τὴν Σαλαμῖνα. Οὐδὲ εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ τοὺς χρόνους τῆς μακραίωνος δουλείας, οὐδὲ εἰς τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὸν ἀφανισμὸν τῶν χρόνων τῆς ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας τοῦ 21. Ποίας σελίδας ἡρωϊκῶν θυσιῶν περιλαμβάνει ἡ ἐθνική μας ἱστορία τῶν χρόνων ἐκείνων!

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ εἰς τὴν ἐποχήν μας, πρὸ εἴκοσι ἀκριβῶς ἐτῶν. Τότε ὅταν αἱ σιδηρόφρακτοι φάλαγγες τῶν ἐπιδρομέων ἐνόμισαν ὅτι ἐντὸς ἐλαχίστων ἡμερῶν θὰ ὑπέτασσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ μετέβαλλαν τοὺς κατοίκους της εἰς δούλους των. Πόσον ἠπατήθησαν! Δὲν ἤξευρον τότε τὸ ἔμαθαν, ὅτι ἡ θυσία ἠλεκτρίζει τοὺς Ἕλληνας. Δὲν τοὺς τρομάζει, ἀλλὰ τοὺς ἐμπνέει! Δὲν τοὺς κάμνει νὰ στρέφουν τὰ νῶτα καὶ νὰ φεύγουν ἀμαχητί, ἀλλὰ τοὺς χαλυβδώνει καὶ μετὰ βάλλει τὰ σώματά των εἰς τεῖχος ἀπόρθητον. Ἐκεῖνο τὸ ΟΧΙ δὲν ἦτο λέξις ἁπλῆ. Ἦτο ἡ ἔκφρασις τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἔθνους.

Καὶ ἦτο ὁμόθυμος ἡ ἀπόφασις αὐτή, Ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος μεχρὶ τοῦ τελευταίου πολίτου. Λαὸς καὶ στρατός, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, γέροντες καὶ παιδιά, ἐζοῦσαν τὴν ἐποχήν ἐκείνην ἐκφράζουν παραστατικὰ τὰ λόγια τοῦ ἐθνικοῦ τραγουδιοῦ: «Καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιὰ καὶ φυλακή».

Καὶ κατέβαλε λοιπὸν, τότε τὸ ἔθνος βαρὺν τὸν φόρον τῆς θυσίας καὶ συνέχισε νὰ τὸν προσφέρῃ καὶ κατὰ τὰ χρόνια τῆς κατοχῆς ποὺ ἐπηκολούθησαν, μέχρι καὶ πρὸ δεκαετίας περίπου, ὅταν ἄλλοι ἐχθροὶ ἐπεδουλεύθησαν τὴν ἀκεραιότητα τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως.

Καὶ ὁ νόμος τῆς θυσίας ἐθριάμβευσε, Ἡ Ἑλλὰς ἀφοῦ ἔλαμψεν ὡς φωτεινὸν μετέωρον ἐν ὥρᾳ βαρυτάτου χειμῶνος καὶ ἀφοῦ ἐνέψυχωσε τὸν κόσμον μὲ τὸ ἔπος τῆς Πίνδου καὶ τοῦ Μοράβα καὶ τῆς Κλεισούρας καὶ τῶν ὀχυρῶν τῆς Μακεδονίας ἐδίδαξε τοὺς λαούς, ὅτι ὅπριος θέλει νὰ ζήσῃ πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀποθάνῃ. Ὅποιος θέλει νὰ δοξασθῆ πρέπει νὰ ἔχῃ πάρει τὴν ἀπόφασι νὰ θυσιασθῆ. Ὅποιος θέλει νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μέγα κέρδος, τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του, πρέπει νὰ πάρῃ τὴν ἡρωϊκὴν ἀπόφασιν νὰ θυσιάσῃ, ἂν παραστῆ ἀνάγκη τὴν ζωήν του.

Καὶ ἡ χριστιανικὴ Ἑλλὰς ἐφαρμόζουσα τὴν διδασκαλίαν καὶ μιμουμένη τὸ παράδειγμα καὶ ἐνισχυομένη ἀπὸ τὴν δύναμιν τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ της, τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας ποὺ ἔδειξε τὸ 1940, ἔγινε βράλλος, ἔγινε σύμβολον, ἔγινε ἥλιος ποὺ ἐφώτισε καὶ φωτίζει καὶ διδάσκει καὶ παραδειγματίζει τὸν κόσμον.

⁂

Ὦ, ἡ πατρίδα μας ἡ Ἑλλάς! Ἂν ἤθελε νὰ βαδίζῃ πιστότερα καὶ νὰ ἀκολουθῆ μὲ περισσοτέραν συνέπειαν τὰς θείας διδασκαλίας τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ! Ἡ δόξα της καὶ το μεγαλεῖον της δὲν θὰ σκιασθοῦν ποτέ! Θὰ προχωρῆ ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν καὶ ἀπὸ θριάμβου εἰς θρίαμβον καὶ θὰ ὑποδεικνύῃ μὲ τὸ φωτεινὸν καὶ ἡρωϊκὸν παράδειγμά της εἰς τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου τὸν δρόμον ποὺ ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς διὰ τῆς θυσίας πρὸς τὴν νίκην.

ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ο ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΞ ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν Ἕνωσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιριῶν, παρουσία ἀρμοδίων τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Τύπου, ὡμίλησαν ὁ πρόεδρος τῶν ἀσφαλιστῶν κ. Χατζηανδρέου, ὁ πρόεδρος τῆς ΕΛΠΑ κ. Νικολαΐδης καὶ ὁ δημοσιογράφος κ. Κορομηλᾶς, σχετικῶς μὲ τὸν νέον Κῶδικα Ὁδικῆς Κυκλοφορίας, ὁ ὁποῖος θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1963.

Οἱ ὁμιληταὶ ἐτόνισαν ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κώδικος, ἀποκτᾶ καὶ ἡ χώρα μας τὸν ἀπαραίτητον νόμον, ποὺ θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς ἐπισκέπτας της νὰ κυκλοφοροῦν ταχέως καὶ ἀσφαλῶς. Τὸ τεράστιον αὐτὸ ἔργον προόδου θὰ ἐπιτελεσθῆ ὅμως μόνον ἂν ὅλοι—πεζοί καὶ ὁδηγοί, μεταφερόμενοι καὶ τροχονόμοι—μάθουν καλὰ τὰς διατάξεις τοῦ νέου Κώδικος Ὁδικῆς Κυκλοφορίας.

Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ νόμου εἶναι πολλὰ καὶ οἱ νεωτερισμοὶ του εὑρίσκονται ἐντὸς τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος. Διὰ τῶν ἄρθρων του χαράσσεται ἡ δικαία ἰσοτιμία μεταξὺ πεζῶν καὶ ὁδηγῶν, ὥστε ὅλοι νὰ κυκλοφοροῦν ταχέως καὶ ἰδίᾳ ἀσφαλῶς. Ἡ ἐπιτροπή, ποὺ τὸν συνέταξε, ἀντεμετώπισε πολλὰς δυσκολίας, διότι εἶχε τὴν φιλοδοξίαν νὰ εἶναι Κῶδιξ τέλειος καὶ περισσότερον συγχρονισμένος ἀπὸ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς, ἀφοῦ ἐβασίσθη εἰς τὴν πεῖραν των. Γενικῶς ὁ Κῶδιξ ὁδικῆς κυκλοφορίας συνετάχθη μὲ βάσι νὰ τὴν λογικὴν, τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν.

Διὰ τὴν σύγχρονον μεταπολεμικὴν πραγματικότητα, ἡ ὕπαρξις ἑνὸς πλήρους κυκλοφοριακοῦ νόμου ἀπετέλεσεν ἀνάγκην. Ἡ τα χύτης τῶν αὐτοκινήτων μεγαλώνει συνεχῶς ὅσον ἡ τεχνικὴ ἐξέλιξις τῶν ὁδῶν ἐπιτρέπει τὴν ἀνάπτυξίν της. Τὰ προβλήματα ἐπίσης, ποὺ δημιουργοῦνται ἐντὸς τῶν πόλεων, ἰδίως ὅμως μέσα εἰς αὐτάς, κατὰ τὰς ὥρας τῆς μεγάλης αἰχμῆς τῆς κινήσεως, λόγω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτοκινήτων, εἶναι ὡς γνωστὸν ἄπειρα. Τώρα λοιπὸν ποὺ τὸ αὐτοκίνητον ἔγινεν εἶδος πρώτης ἀνάγκης, οὔτε ὁ ὁδηγὸς οὔτε ὁ πεζὸς μποροῦν νὰ κινηθοῦν— ἂν δὲν γνωρίζουν σαφῶς τὸ πῶς τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ τὸ πράξουν.

ΚΑΙ ΤΡΟΛΛΕΥ ΕΙΣ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Κατόπιν τῆς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως, ὅπως ὁ ὀργανισμὸς ἀστικῶν συγκοινωνιῶν Θεσσαλονίκης τοποθετήσῃ εἰς δύο ἀστικὰς γραμμὰς τῆς πόλεως τρόλλεϋ—μπὰς τὰ ὁποῖα θὰ τεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1963, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ ΟΑΣΘ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Κουλουρῆ, ἀνέλαβε δι' ἀποφάσεώς του εἰς τὸ τεχνικὸν γραφεῖον Θεσσαλονίκης (Γεώργιος Γαλόπουλος καὶ Σία τεχνικὴ ἑταιρία) τὴν σύνταξιν τῶν σχετικῶν προδιαγραφῶν ἐγκαταστάσεως τρόλλεϋ τὴν μελέτην τοποθετήσεως ἐναερίων γραμμῶν καὶ τὴν μελέτην τῆς τροφοδοτήσεως τοῦ ἐναερίου δικτύου δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Ἡ ἀνωτέρω ἑταιρία ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς δύο καὶ ἡμίσεως μηνῶν ὑποβάλλουν εἰς τὸν Ο.Α.Σ. Θεσσαλονίκης τὰς προαναφερθείσας μελέτας.

Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΔΙΟΔΙΩΝ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑ

Τὸ ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων ἀπηύθυνε πρὸς τὴν ΓΣΕΑΕ τὸ κάτωθι ἔγγραφον ἐπὶ τοῦ αἰτήματος ἀπαλλαγῆς τῶν αὐτοκινήτων Δ. Χ. τῆς καταβολῆς τέλους Διοδίων εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς:

Εἰς ἀπάντησιν ὑμετέρου ὑπομνήματος, γνωρίζομεν ὅτι τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπιβληθέντος τέλους κυκλοφορίας διὰ τῶν νέων ὁδῶν Ἀθηνῶν—Κορίνθου καὶ Ἀθηνῶν—Λαμίας δὲν δύνανται νὰ ἐξαιρεθοῦν τὰ αὐτοκίνητα Δ. Χ. καθ' ὅσον ταῦτα ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ κατηγορίαι αὐτοκινήτων, ὠφελοῦνται ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν νέων ὁδῶν βάσει τῶν συγχρόνων προτύπων τῆς ὁδοποιΐας, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἐξόδων λειτουργίας τῶν ὀχημάτων ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐργασιῶν (μείωσις χρόνου διαδρομῶν καὶ δημιουργία δυνατοτήτων εὐρείας ἀναπτύξεως μεταφορῶν).

Ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἀνεκοινώθη, διὰ τοῦ ἐπιβληθέντος τέλους, τὸ Δημόσιον εἰσπράττει μικρὸν μόνον μέρος τῆς προκυπτούσης διὰ τὰ αὐτοκίνητα ὠφελείας, ἐκ χρησιμοποιήσεως τῶν προαναφερθεισῶν νέων ὁδῶν ἀντὶ τῶν παλαιῶν τοιούτων, κατὰ συνέπειαν τὸ ἐπιβληθὲν τέλος οὐχὶ ὀρθῶς χαρακτηρίζεται διὰ τοῦ ὀνομήματος ὡς ἐπιβάρυνσις τῶν μεταφορῶν.

Ἐλπίζομεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον θ' ἀποφεύγεται ἡ ὑποβολὴ αἰτημάτων ἀποβλεπόντων εἰς τὴν προνομιακὴν μεταχείρισιν τάξεως ἐπαγγελματιῶν.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς Γ. ΜΑΡ.

ΠΡΟΣ ΡΥΘΜΙΣΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ;

Ἀνεγράφησαν χθὲς πληροφορίαι μὴ ἐπιβεβαιωθεῖσαι πάντως, ὅτι ὑπὸ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς ΑΤΕ κ. Ν. Μομφερράτου κατηρτίσθη καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν σχέδιον πρὸς διακανονισμὸν τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν.

Βασικὸν σημεῖον τοῦ σχεδίου τούτου ἀποτελεῖ τὸ πρόγραμμα τῶν ὑφισταμένων χρεῶν χωρὶς σοδειμίαν περικαπὴν κεφαλαίου ἢ τόκου καὶ ἐξόφλησις τούτων εἰς ἐτησίας δόσεις, προσδιοριζομένας δι' ἕκαστον ὀφειλέτην παραγωγὸν ἀναλόγως τοῦ ὕψους τῆς ὀφειλῆς του καὶ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματός του. Διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τούτου τὸ 20% περίπου τῶν 250.000 ὀφειλετῶν παραγωγῶν θὰ ἐξοφλήσῃ τὰ χρέη του ἐντὸς 1 — 2 ἐτῶν, τὸ 70% μετὰξύ, 2—6 ἐτῶν καὶ τὸ 10% ἐντὸς 6—10 ἐτῶν.

Ἐπίσης προτείνεται ἡ διάκρισις τοῦ εἰσοδήματος τῶν ὀφειλετῶν ἀγροτῶν εἰς 22 κλίμακας, μὲ μέσον ὅρον εἰσοδήματος ἀπὸ 1.500 δραχ. ἐτησίως μέχρι 300.000 καθορίζεται δὲ τὸ ποσοστὸν ἐξοφλήσεως ἀπὸ 5% ἕως 50% ἀντιστοίχως. Συνεπῶς παραγωγοὶ μὲ εἰσόδημα 1500 δρχ. κατὰ μέσον ὅρον θὰ πληρώνουν ἐτησίως 75 δρχ. καὶ παραγωγοὶ μὲ εἰσόδημα 300.000 δρχ. θὰ πληρώνουν 150.000. Δέον πάντως νὰ σημειωθῆ ὅτι ὁ ἀνώτατος χρόνος ἐξοφλήσεως θὰ εἶναι ἡ δεκαετία.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ χρέη νομικῶν προσώπων (συνεταιρισμοὶ κλπ) προτείνεται ἡ ἀντιμετώπισις ὄχι διὰ γενικῶν μέτρων, ἀλλὰ δι' ἐρεύνης ἑκάστης περιπτώσεως, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς δυνατότητος ἐξευγιάνσεώς των.

Τὸ θέμα, ἐκ τῶν σημαντικωτέρων τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τοὺς ἀγρότας, θὰ ἀπασχολήσῃ προσεχῶς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία καὶ ἐν καιρῷ θὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν σχετικὸν νομοσχέδιον.

Ο κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας κ. Γ. Σακελλαρόπουλος διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν ἐκπολιστικὸν Σύλλογον Ἔξω Ἀγυιᾶς, δι ἀβεβαιοῖ, ὅτι θὰ παράσχῃ ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξίν του διὰ τὴν διάνοιξιν παραλιακῆς ὁδοῦ κάτωθι ἀμαξοστασίου ΣΠΑΠ μέχρις Ἔξω Ἀγυιᾶς.

Διαθέτομεν πάντοτε τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν
ΔΙΣΚΩΝ ΜΑΚΡΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
Ἑλληνικῆς καὶ ξένης κλασσικῆς, χορευτικῆς καὶ λαϊκῆς ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΚΥΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μαιζῶνος 56—(Ἔναντι Καθολικῆς ἐκκλησίας)

ΝΕΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗ
ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΤΩΝ JAWA
125 CC — 7 ἵππων—4 ταχύτητες — αὐτόματα ἀμπραγιάζ δυνατό 45 βάττ
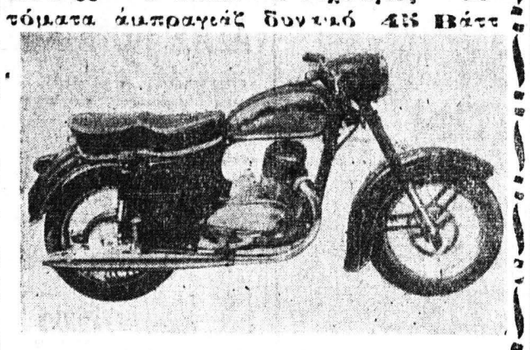
ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΔΡΧ. 11.500
ΦΘΗΝΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΤΟΣΑΚΟ
ΡΩΜΑΝΟΣ & ΘΑΝΟΥ
Πατρέως 11 (Τηλ. 44-60)

Ο ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΒΟΪΝΕΣΚΟΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη 163 ἔναντι Νομαρχίας (πρώην κλινικὴ κ. Λαμπίρη)
Δέχεται 4—8 μ. μ. Τηλέφωνον 40—03

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

"ΑΠΑΝΤΑ,, Α. ΚΑΛΒΟΥ

Ἀνάλυσις ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Μυλωνᾶ

Σ' ἕνα κομψὸ καὶ πολυτελῆ τόμο 200 σελίδων ἐκυκλοφόρησε σὲ τρίτη ἔκδοση τὰ «Ἅπαντα» τοῦ Ἀνδρέα Κάλβου μὲ ἐνδιαφέρουσα καὶ πυκνὴ ἱστορικοφιλολογικὴ ἀνάλυση τοῦ Καλβικοῦ ἔργου ἀπὸ τὸν γνωστὸ ἑπτανήσιο λογοτέχνη Σπῦρο Μυλωνᾶ.

Στὴν νέα ἔκδοση περιλαμβάνεται καὶ μία ἄγνωστη Ὠδή, ἡ ὁποία γιὰ πρώτη φορὰ βλέπει τὸ φῶς στὴν Ἑλλάδα. Πρόκειται γιὰ τὴν Ὠδὴ εἰς Ναπολέοντα, τὴν ὁποίαν ἔγραψεν ὁ Κάλβος τὸ 1811 γιατὶ συγκινήθηκε ἀπὸ τὸ δράμα ὁλόκληρης τῆς Εὐρώπης. Καὶ τὸν ἀποκαλοῦσα μεγάλο, γράφει, προσπαθώντας νὰ τὸν κάνω νὰ νοιώσει πὼς κύριο ἀντικείμενο τοῦ στίχου μου ἦταν ἡ ἐλπίδα νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ τοὺς ματωμένους καὶ σκληροὺς ἀγῶνας. Κι' ἐπειδὴ τραγουδοῦσα πὼς ἡ Ἀγγλία ὑποδαύλιζε τοὺς πολέμους, τοῦ μιλοῦσα γιὰ τὴν εἰρήνη σὰν ἕνα μέσο ποὺ μποροῦσε νὰ συντρίψει τὶς σκέψεις αὐτῶν τῶν νησιωτῶν (τῶν Ἄγγλων). Ὅπως καὶ νάναι, ἀποκηρύχνω κι' ἀναθεματίζω αὐτὸ μου τὸ ποίημα μιὰ καὶ δὲ πέτυχε τὸ σκοπό του. Ἀντίθετα μάλιστα, εἴδαμε ἀπὸ τότες τὴ γῆ νὰ πίνῃ τὸ αἷμα ἑνὸς ἐκατομμυρίου κοντὰ μαχητὰς νὰ καίγωνται φημισμένες πολιτεῖες, νὰ ἐρημώνωνται ὁλόκληρες περιοχὲς καὶ μύριες ἀθῶες ἀπὸ μέρος τῶν κατακτητῶν.

Ἐπίσης περιέχεται τὸ ἱστορικὸ γράμμα τοῦ Κάλβου στὸ στρατηγὸ Λαφαγιέτ, ὁ πρόλογος τοῦ Κ. Νικολοπούλου στὴν παρισινὴ ἔκδοση τοῦ 1824, ἡ μετρικὴ τοῦ ποιητῆ, ἡ ὁποία ἔχει προκαλέσει σημαντικὰ σχόλια τῶν αἰσθητικῶν φιλολόγων καὶ κριτικῶν, τὸ κείμενο λέξεων καὶ φράσεων, ἡ Ὠδὴ εἰς Ἰονίους καὶ τὸ ἄσμα εἰς Ἐλλάν. Τέλος περιλαμβάνεται ἐκτεταμένη κριτικὴ ἀνθολογία καθηγητῶν πανεπιστημίου, αἰσθητικῶν, φιλολόγων καὶ κριτικῶν ἡ ὁποία καλύπτει τὴν περίοδο ἀπὸ τὴν πρώτη ἔκδοση τῶν Ὠδῶν 1826 ὡς τὶς μέρες μας. Στὴν τρίτη ἔκδοση μὲ βάση τὰ νέα στοιχεῖα ποὺ προέκυψαν κατὰ τὶς τελευταῖες ἔρευνες ἀποκαλύπτεται ὅτι ἡ σύγκρουση Κάλβου—Φωσκόλου ὀφείλεται σὲ πολιτικοὺς λόγους. Συγκεκριμένα ὁ Φῶσκολος σέ γράμμα του πρὸς τὸν Κάλβο ὑποστήριζε ὅτι ἡ ὑπόθεση τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι χαμένη. Ἀντίθετα ὁ Κάλβος πίστευε ὅπως καὶ ἡ ἱστορία τὸ ἐπέδειξε καὶ αὐτὸ τὸ ἐξέφρασε σ' ὅλο του τὸ μεγαλόπνοο ἔργο, ὅτι τὸ ἔθνος μὲ τὴν τόλμη καὶ τὴν ἀρετὴν θὰ ἀποτιναχθῆ τὸν ξένο ζυγὸ καὶ θὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐλευθερία του.

Ἡ ἔκδοση αὐτὴ—τρίτη μέσα σ' ἑνάμισυ χρόνο—εἶναι ἀφιερωμένη στὴν φλογερὴ ἑπτανησιακὴ σπουδάζουσα νεολαία ποὺ μὲ τὴν δική της πρωτοβουλία καὶ ἐπιμονὴ μετεφέρθηκαν τὰ ὀστᾶ τοῦ ποιητῆ στὴν γενέτειρα γῆ, τὴν ὡραία καὶ μόνη Ζάκυνθον, καὶ κηρύχθηκε τὸ 1960 ἔτος Κάλβου.

Η ΑΥΤΟΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΗΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑΣ ΤΙΘΕΤΑΙ ΣΥΝΤΟΜΩΣ ΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ

Πρὸ διετίας περίπου εἴχομεν ἀναγγείλει ὅτι ὁ ΟΤΕ ἐμελέτα τὴν αὐτοματοποίησιν τῆς ὑπερασταικῆς τηλεφωνίας μεταξὺ Πατρῶν — Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων μεγάλων πόλεων.

Ἔκτοτε εἰς τὸ κτίριον τῆς λεωφόρου Δημ. Γουναρη καὶ Κανακάρη ἀνηγέρθη καὶ τρίτος, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν κατάλληλος καὶ εἰδικὸς ὄροφος καὶ ἤδη τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν πλέον τῆς ἀποφάσεως ἡ ὁποία θὰ ἀποτελέσῃ ὄντως ἐπανάστασιν εἰς τὰ τηλεπικοινωνιακὰ χρονικὰ τῆς χώρας.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπεσημειώθη ἡ σπουδαιοτέρα ἐξέλιξις.

Πράγματι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν κ. Βρανοπούλου ἐνεκρίθη τὸ ὑποβληθὲν σχέδιον αὐτοματοποιήσεως τῆς ὑπεραστικῆς τηλεφωνίας, δι' οὗ καθορίζονται ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ ἀνὰ τὴν χώραν αὐτόματα ὑπεραστικὰ κέντρα κατατεταγμένα εἰς τρεῖς βαθμίδας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ἐθνικὸν σύστημα ἀριθμήσεως δι' οὗ θὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ αὐτόματος, ἄνευ παρεμβολῆς τηλεφωνητρίας, ἐπιλογὴ καὶ ζεύξις μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τῶν διαφόρων πόλεων.

Τὰ κέντρα τῆς πρώτης βαθμίδος (πρωτεύοντα κέντρα) δι' ὧν ἐλέγχεται ἡ ὅλη αὐτόματος ὑπεραστικὴ τηλεφωνία τῆς χώρας, εἶναι, κατὰ τὸ σχέδιον τὰ ἑξῆς: Ἀθῆναι, Πάτραι, Τρίπολις, Θεσσαλονίκη, Καβάλα, Λάρισα, Ἡράκλειον.

Συμφώνως μὲ τὸ σχέδιον, μέχρι τοῦ 1965 θ' αὐτοματοποιηθοῦν 171 ὑπεραστικὰ τηλεφωνικὰ κέντρα, ἐν οἷς καὶ τὰ Πατρῶν, Ἀγρινίου, Κορίνθου.

Δέον νὰ σημειωθῆ, ὅτι ἡ αὐτοματοποίησις θὰ ἀρχίσῃ εἰς πρῶτον στάδιον μεταξὺ Ἀθηνῶν — Πατρῶν καὶ Ἀθηνῶν — Θεσσαλονίκης.

Η ΘΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΟΥ: ΕΙΣ ΤΑ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΖΩΑ

Τοῦ κ. Τάκη Δ. Γιαννακοπούλου

Δεῖξε μου, εἶπεν ἕνας ἄθεος εἰς ἕνα σοφόν, ποὺ εἶναι ὁ θεός; Δεῖξε μου ἐσύ, ποὺ δὲν εἶναι, τοῦ ἀπήντησεν ὁ σοφός. Ἐὰν εὑρεθῆτε εἰς μίαν ἔρημον, μὴ νομίσετε ὅτι εἴσθε μόνος, εἰ κα